Stefan Pawlikowski

Official Number	P-0587
Rank	polski: gen.bryg.pil.inż./DSP/ brytyjski: Group Captain
Date of birth	1896-10-11
Date of death	1943-05-15
Cemetery	Grainville-Langannerie - polski cmentarz wojskowy **Wsp.** 49.02325, -0.270241
Grave	Sekcja: 2 Rząd: AA. Nr grobu 2
Photo of grave	
Country	Francja
Period	II Wojna Światowa

Source

"Księga lotników polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa
"KU CZCI POLEGŁYCH LOTNIKÓW 1939-1945" - R.Gretzyngier, W.Matusiak, W.Wójcik, J.Zieliński
"Lista lotników Polskich Sił Powietrznych w Wielkiej Brytanii", Tadeusz Krzystek
pl.wikipedia.org/wiki/Stefan_Pawlikowski
ipsb.nina.gov.pl/index.php/a/stefan-pawlikowski
Zdjęcie grobu: Regis Biaux

Urodził się 11 października 1896 r. Pierwsze nauki pobierał w Wilnie. Maturę zdawał w Moskwie. Jako podwładny cara Rosji został powołany do jego armii. Podczas I wojny światowej otrzymał skierowanie do lotnictwa. Służąc w nim ukończył szkołę pilotów w Moskwie. Z której to trafił do Francji. Bynajmniej nie był to pobyt turystyczny. Pojechał aby podnieść swoje lotnicze umiejętności. Z racji na skomplikowaną sytuację na froncie musiał przerwać naukę. Był potrzebny Rosji. Został skierowany do lotów bojowych. W listopadzie 1918 r. przeszedł do tworzącej się Armii Polskiej. Razem z nią znalazł się w Polsce. Podjął się pracy w Centralnych Warsztatach Lotniczych. Latał dla nich jako pilot - oblatywacz. Do latania bojowego wrócił w 1920 r. Walczył w obronie wschodniej granicy w wojnie polsko ? rosyjskiej. Nie miał okazji długo walczyć. Przełożeni skierowali go do Włoch. Miał z nich sprowadzić samolot myśliwski. Byłaby to maszyna którą na licencji podjąłby się produkować nasz powstający przemysł lotniczy. Niestety, nie doleciał. Defekt silnika spowodował jego szybszy powrót do kraju. Rozpoczął służbę wojskową w Warszawie. Dowodził jedną z eskadr pułku myśliwskiego. Od października 1921 do marca 1922 r. latał jako pilot komunikacyjny na trasie Warszawa ? Paryż ? Warszawa. Startował w pierwszych krajowych zawodach lotniczych. To on dla Polski również jako jeden z pierwszych pokonał w locie Alpy. W 1926 r. został dowódcą dywizjonu i eskadry w grodzie Kraka. Trzy lata później dowodził dywizjonem w Poznanie. W 1933 r. objął przewodnictwo reprezentacji narodowej na pokazach lotniczych w Rumunii. Na pięć lat przed wybuchem II wojny światowej znalazł się po raz drugi w syrenim grodzie. Był zastępcą dowódcy i dowódcą pułku. Po ogłoszeniu mobilizacji został wyznaczony dowódcą Brygady Pościgowej. Ta broniła nieba nad stolicą Polski. Po wrześniowej przegranej dostał się do Francji. U boku tego sojusznika został mianowany komendantem Centrum Szkolenia Lotniczego polskiej bazy lotniczej. Organizował w niej nasze lotnictwo myśliwskie. Po klęsce Francji ewakuował się na Wyspę Ostatniej Nadziei. Wzorem zaczerpniętym z kontynentu przełożeni mianowali go komendantem Centrum Wyszkolenia Lotniczego. Z tego stanowiska ?awansował? do polskiego oficera łącznikowego z brytyjskim dowództwie lotnictwa myśliwskiego. Tylko, że pełnił funkcję dowódcy polskiego lotnictwa myśliwskiego w Wielkiej Brytanii. Zginął w locie bojowym nad Francją 15 maja 1943 r. Poleciał ochotniczo na lot bojowy z pilotami polskiego dywizjonu myśliwskiego. Został pochowany w Normandii
Opracowanie Konrad RYDOŁOWSKI